

„Mi, akik a szórványban élünk”

Az országos missziós konferencián (tudósítás a 4-5. oldalon) hangzott el az alábbi régiós bemutatkozás:

Dóczé Bálint, Szlovákia (Felvidék):

Gergely István testvér Felvidéket említette elsőnek, úgyhogy bátorkodtam elsőnek lépni erre a helyre. Szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket, ezt a csodálatos közösséget, amelyik itt most létrejött. Abban a megtiszteltetésben részesülünk, hogy részt vehetünk az erdélyi testvérek missziós konferenciáján, a Világ-szövetséghez tartozó magyarországi, kárpátaljai, délvidéki és felvidéki, és az észak-amerikai gyülekezetek képviselőivel.

A nagy missziós parancsot óhajtom felolvasni a Máté 28-ból, mert erről szól a mi küldetésünk is. Gergely testvér is mondta, hogy ez az Úr Jézus munkája. Az Úr Jézus szervezte ezt meg, nem annyira a mi missziónk ez, hanem az övé. Mi sokszor azt gondoljuk, hogy ez a mi missziónk, de ez nem igaz. Milyen jó, hogy nem igaz, mert az Úr Jézus missziója ez, bárhol is végezzük azt. Amikor küld bennünket az Úr, akkor az ő nevében megyünk. Ha az ő munkáját végezzük, akkor áldását adja. És milyen jó az, hogy vele lehetünk, mert különben minden erőlködésünk hiábavaló.

És ez a misszió azzal kezdődik, hogy összegyűjti az ő tanítványait. Örülök, hogy ez a mai alkalom is egy ilyen összegyűjtés. Sokan nem fektetnek hangsúlyt a közösségre, szeretnének missziót végezni, de közösség nélkül, csak úgy egyedülállóan, szólóban. Ez nem fog menni, mert ott már nem misszió van. Milyen jó az, hogy így egybe vagyunk gyűjtve, úgy is, mint erdélyi szövetség, de úgy is, mint a

magyar baptisták világszövetsége. Mi, akik a szórványban élünk, talán jobban örülünk, mint az erdélyiek, vagy a magyarországiak. Kevesen vagyunk, nagyon kevesen. És ilyenkor, ha látjuk, hogy mégis sokan vagyunk, nem vagyunk szétszórva – egy a mi Urunk, hitben, szeretetben egy tábor vagyunk... És amikor így együtt vagyunk, akkor azt mondja az

Úr Jézus: na, mostmár menjetek. Így megyünk majd tovább és végezzük a ránk bízott feladatot.

Hála az Úrnak, hogy végezhetjük a munkát mi is a Felvidéken. Az ötmillió Szlovákiában 600 ezren laknak, akik magyarnak mondják magukat, tehát több mint 10 %. Viszont a magyar baptista misszió talán a legkevésbé elterjedt. Szükségünk van a segítségre. Ezért kérünk titeket testvérek, hogy jöjjetek és segítsetek, akár imádságban teszitek, akár másként is, ha küldetést éreztek arra felé, tegyétek ezt meg. A Jóisten az elmúlt évben a szívemre – a szívünkre – helyezte a Csallóközt. Ez a Pozsonytól Komáromig terjedő, a Duna egy ága által közrezárt szigetrész, közel színmagyar terület, ahol nincsen egy evangéliumi gyülekezet sem. Elsősorban erre kaptunk küldetést. Elkezdtük már, végezzük, vannak érdeklődők, de számottevő eredményeket nem tudtunk még elérni – de hiszem és már kilátásban van, hogy ez is bekövetkezik.

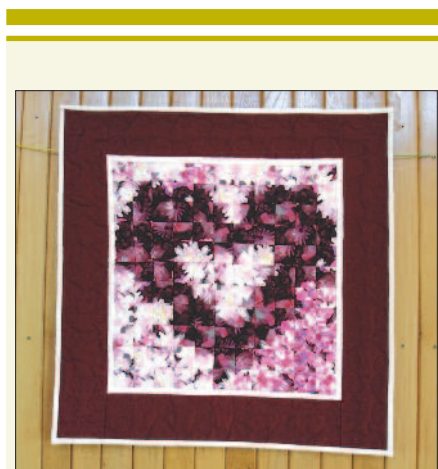
Hála az Úrnak, hogy áldásokban van részünk gyülekezeteinkben. Köszönjük szépen azt a lehetőséget is,

amit az Úr a magyarországi testvéreken keresztül adott, hogy rádiós istentiszteletet is közvetíthettünk. Kicsit „népszerűsítettük” így magunkat embertársaink előtt – jó a visszhangja a rádióadásnak. A baptistákat talán itt Erdélyben jobban elismerik, mivel inkább szektának tartanak. Nehéz kettős kisebbségben – mint magyaroknak és mint baptistáknak – de ez a kihívás ugyanakkor nagyszerű lehetőség is arra, hogy még inkább álljuk meg a helyünket...

Az elmúlt vasárnap Bemerítő János szolgálatával foglalkoztunk. Hozzá hasonlóan nekünk is hiteles életet kell élnünk és

akkor önmagában már az életünk is prédikál.

Ezért kérem a testvéreket, hogy imádkozzanak érettünk. Azért is, hogy gyülekezeteinkben maradjon meg továbbra is a közösségi szellem és a szeretet. Végezzük együttes erővel szolgálatunkat, ki-ki a maga helyén – ezt kívánom!

Foltvarrás – a szerbiai Csantavérről érkezett az ajándék a hargitali női csendesnapokra (tudósítás a záróoldalon), az ottani testvérnők találékonyságát dicsérendő és missziós együttműködésüket is illusztrálva.

Kettős ünnep Kézdivásárhelyen

Megtelt gyülekezeti terem fogadott bennünket, amikor megérkeztünk Kézdivásárhelyre a magyar baptista gyülekezetbe. Pünkösöd másodnapján, május 12-én nem csak Isten Szentlelkének eljövételéről emlékezünk meg, hanem nagy örömeinkre Veres Bálint testvérünk diakónus avatása is megtörténhetett. Nem gyakori esemény ez erre felé, de hisszük, hogy lesznek még akik igent mondanak az Úr szolgálatra való hívására.

Az áhítaton id. Máté Zoltán gyülekezeti vén (Múzsna) a 2Kor 7:5-7, Rákosi András előjáró (Csernáton) a Mt 5:14-16 alapján buzdítottak imára.

Az avatási istentisztelet bevezetőjében Kiss Zoltán helyi lp. az 1Kor 12:12-13 verseivel köszöntötte a jelenlevőket. Az alkalmi igehirdetésben Borzási Gyula lp. a Székelyföldi Missziókerület elnöke az ApCsel 6:1-10 alapján kiemelte, hogy az első diakónusok Szentlélekkel, bölcsességgel, hittel és erővel teljes emberek voltak, akiknek jó bizonyosságuk volt. Ezután avatandó testvérünk mondta el életrajzát, amelyből kitűnt, hogy az Úr már régóta készítette őt erre a feladatra, de most érkezett el az ideje annak, hogy igent mondjon az Úr hívásának. Testvérünk idáig is alapos tagja volt a kézdivásárhelyi gyülekezetnek, a szolgálat nem lesz új számára.

Az avató bizottság kérdéseire is válaszolt testvérünk, majd kézzel és szavakkal Borzási Gyula, Tóth János, id. Veress Ernő, id. Máté Zoltán, János Csaba, ifj. Veress Ernő és Kiss Zoltán imádkozott érte, könyörögve az Úrral való kapcsolatáért, családjáért,

gyülekezeti szolgálataért, a misszióban való részvételéért, munkatársaival való kapcsolatáért és a próbákban való bölcsességeért, kitartásért.

Ezután következtek a köszöntések: ifj. Veress Ernő lp. Székelykeresztúrról (Róm 15:3), János Csaba lp. Kovásznáról (ApCsel 8:5,26-27), id. Veress Ernő lp. Gyergyószentmiklós-

A délutáni istentiszteleten Tóth János és Borzási Gyula lelkipásztorok a 2Kor 2:1-14 alapján hirdették Isten igéjét. Köszöntéssel szolgált még Jankó György diakónus Sepsibükszádról, valamint más vendég és helybeli testvér is. (Délután id. Máté Zoltán és Pál Ervin testvér Csernátonban, míg az esti alkalommal id.

ról (És 58:11) és felesége Annuska (1Kor 19:7), Pál Ervin diakónus Homoródszentmártonról (2Tim 4:1-5) és Kiss Zoltán helyi lp. (És 42:1-5). Fejér Andrásné Viola, a felavatott vértestvére Bibarcfalváról, egy költeménnyel köszöntött.

A délelőtti gazdag áldások után részünk volt a helyi gyülekezet vendégszeretetében is, akik közös ebédnél mindenkit megvendégeltek.

Veress Ernő tv. Sepsiszentgyörgyön hirdette az Úr szavát Kiss Zoltán lelkipásztorral együtt.)

A résztvevőknek emlékeztető maradt a kézdivásárhelyi kettős ünnep. Felavatott testvérünknek és kedves feleségének kívánunk ezúton is sok áldást a szolgálatukra. Az Úr adjon minél több ilyen alkalmat gyülekezeteinkben!

JÁNOS CSABA lp. Kovászna

A szeretet nem szűnik meg soha...

Az Arad-Belvárosi magyar baptista gyülekezetben május 25-én vendégül láthattuk a kortárs magyar irodalom egyik legkiemelkedőbb személyiségét: **Jókai Annát** és férjét *dr. Kapocsi Sándort*. Az író művei 32 cím alatt jelentek meg, írásaiban az emberi közönyösség ellen küzd, képviseli a keresztény értékeket és szellemiséget. A szeretet cselekvő nagykövete ő; 17 különféle magyarországi és külföldi díj nyertese.

A gyülekezetünkben tartott előadásában a krisztusi bölcsességet és példát mérlegnyelvűként mutatta be, rávilágítva az emberek közti szeretet hatalmára. Szóba hozta az ige, a házastárs, a barát, az igaz elvek, népünk és nyelvünk, sőt a haza iránti elkötelezettséget is. Felszólított egymás terhének hordozására, a félelemmentes életre, a felelősség és áldozat vállalásra. A rendkívüli alkalomra a városból számos értelmiségi is eljött, köszöntötték a neves házaspárt, néhány szót váltottak velük és velünk is, Jókai Anna könyveibe kértek dedikációt.

Vendégeink másnap indultak haza. Sajnos, Arad határában súlyos közlekedési balesetet szenvedtek, gépkocsijuk teljesen összetört. Az írónőt a megyei kórházba szállították és elsősegélyben részesítették. A Jókai házaspár példásan viselkedett a baleset okozó román gépjárművezetővel, megpróbálták a rá váró büntetést is enyhíteni, és az elszenvedett sérelmekért semmilyen követelést sem támasztottak. Isten kegyelméből a délutáni órákban haza is utazhattak. Másnap begipszelt újjal, felkötött karral, fájó mellkassal Anna előadást tartott néhány száz főnyi tömeg előtt. Bérelt kocsival járnak most.

Annát tegnap műtötték szilánkos kéztőcsont töréssel (ezt itt nem vettek észre). Megállapították, hogy a mellcsontja is eltört, sőt a két darabja egymásra csúszott. A férje is zúzódást szenvedett a kezén, fájja a mellkasát. Több betervezett tevékenységet vissza kellett mondaniuk. A jelentősebb találkozókra mégis szándékszanak elmenni. Kérte, hogy imádkozzunk értük! Mindezek ellenére többször is szeretettel köszöntötték minket.

V. G. (Arad, június 4.)

A Magyar Baptisták Világszövetsége nagyváradai tanácsüléséről

2008. május 23-án Nagyváradon ülésezett a Magyar Baptista Világszövetség Tanácsa. Az Egyesült Államokból Dr. Herjeczki Géza (MABAVISZ elnök), Magyarországról Dr. Mészáros Kálmán (MABAVISZ alelnök) és Papp János (MABAVISZ titkár), Erdélyből Gergely István (MABAVISZ alelnök), Borzási István, Dr. Kovács József és Bándi Sándor, a Vajdaságból Nyúl Zoltán, a Felvidékről Dóczé Bálint, Kárpátaljáról Nehro Bálint képviselték a magyar baptistákat.

Délután két órára megérkeztek a vendégek – közeli-távolról, országhatárokon túlról. A kezdet is jó volt, nem csak a vége: ebéddel vártak vendéglátó testvéreink, mégpedig a nagyváradai imaház udvarában épült, számomra egészen új, kerek épületben. Az ízletes étel elfogyasztása után testvéreink bemutatták a tanács tagjainak a felújított imaházat, a nagyváradiai legnagyobb, régi és íme egészen új templomát. Miután megtekintettük az imaházat, Urunk áldását kértük a benne élő gyülekezetre és az itteni missziómunkára.

Ezután a teológia épületében, annak egyik tantermében megkezdtük tanácskozásunkat.

Herjeczki testvér a Csel 13:23-25 olvasta, s János alázatos szolgáló lelkületét állította elénk – az Úr népe között felelősséggel bíró vezetők elé –, követendő példaként.

Tanácskozásunkat ezúttal is a tagszövetségek életéről szóló beszámolókkal kezdtük. Felvidék, Délvidék, Kárpátalja, Amerika, Erdély, Magyarország – a kisebb közösségektől haladtunk a nagyobbak felé, s hallgattuk testvéreink általában örömteljes híradását. Bár a tervezettnél több időt vett igénybe ez a szakasz, mindannyian úgy éreztük, hogy hasznos is, szükséges is ez a számadás az elmúlt esztendőről, az eseményekről, melyekben Urunk nagysága, segítsége, útmutatása rajzolódott ki, s néhol a magunk gyengeségei is előbukkantak. Volt okunk a hála-

adásra és a könyörgésre a beszámoló sorozat végén.

Már e beszámolók során is érzékelttem, amiről a továbbiakban még jobban meggyőződtem, hogy a tagszövetségek közötti együttműködés lényegesen jobb volt ebben az esztendőben, mint a korábbiakban. Nem csak a magyarországi és erdélyi vezető testvérek mondták el, hogy miként támogatták a Kárpátmedencében élő 3 kis szövetséget, hanem először is ezek a testvérek mondták el, hogy milyen segítséget kaptak nagyobb testvéreiktől. Látogatások, szolgálattevők, rádiós szolgálati lehetőség átadása, anyagi segítség, hogy a lényegesebbeket említsem csupán.

Rövid szünet után a MABAVISZ-t érintő szervezeti kérdésekkel folytattuk tanácskozásunkat. Az érvényben lévő szabályzatról, a bejegyzés kérdéséről, a tisztségviselőkről vártunk szót. A tanács meghatározta

kül is – jól működik, de nem zárjuk ki a jövőbeni változás lehetőségét.

A februári világszövetségi nap megrendezését sikeresnek találtuk, jövőre is jól előkészített ismertetővel segítjük majd e nap lebonyolítását.

Természetesen nem csak örömről szóltunk, hanem a bennünket érintő problémákról is tájékoztattuk egymást. Lelkipásztor nélküli gyülekezetekről (pl. Torontó és Melbourne), anyagi gondokról (pl. a kolozsvári teológia és a szalárdi öregotthon), közös kiadványunkról, az Áhítatról stb. beszélgettünk.

Megerősítettük az egy évvel ezelőtt megfogalmazódott tervünket az összmagyar lelkipásztor találkozóóról, amelynek dátumául most 2009 őszét láttuk alkalmasnak.

A MABAVIT IV. felől most is a 2012-es évben gondolkodunk, rendezvénysorozat után erdélyi helyszínű záró alkalommal.

Első sor (balról-jobbra): Nehro Bálint, Mészáros Kálmán, Herjeczki Géza, Gergely István, Kovács József és Bándi Sándor, második sor: Dóczé Bálint, Papp János, Borzási István és Nyúl Zoltán.

az elnökség átadásával kapcsolatos aktuális feladatokat. Az eredetileg meghatározott elvnek megfelelően az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség után most az Erdélyi Magyar Baptista Szövetség adja majd a következő két évre a MABAVISZ elnökét. Herjeczki testvér most hivatalosan, a július 18-20 között megrendezésre kerülő amerikai centenáriumon pedig ünnepélyesen is átadja az elnökséget Gergely István testvérnek.

Közös határozatunknak is elfogadtuk Gergely testvér megállapítását, miszerint a MABAVISZ a jelen körülmények között – bejegyzés nél-

A legközelebbi éves tanácskozásunkat lehetőség szerint Szlovákiában (a Felvidéken) szeretnénk megtartani.

A tanácskozás végén Gergely István testvér vezetésével csendesedtünk el az ige mellett. A kezdő áhítat gondolatmenetét folytatva arra buzdított testvérünk, hogy mint János, hitelesen szóljunk Jézus Krisztusról, ez az igazi érték.

Akkor is és itt is megköszönve a mabaviszos szolgálatban aktív testvérek együttműködését, a világszövetség további munkájára áldást kíván a leköszönő elnök:

HERJECZKI A. GÉZA *lp., Detroit*

Országos missziós konferencia Nagyvárad-Rogériuszon

A nagyváradi terelő útszalmári végéhez közel, közvetlenül mellette csodálható meg a kellemes benyomást keltő, új rogériuszi magyar baptista imaház. Már jóval kezdés előtt érkezni kezdtek a résztvevőket szállító személygépkocsik. Öröm volt újból látni a távolabb és közelebb élő testvéreket.

Az alkalom jelentőségét fokozta a Magyar Baptista Világszövetség Tanácsának jelenléte és közreműködése.

Dr. Kovács József, szövetségünk főtitkára lelkesített imára az 1Pt 2,6-10 alapján. Miután hálát adtunk Jézus Krisztusért, mindannyiunk drága kincséért és életünkben végzett munkájáért, könyörögtünk, hogy az Úr segítsen legyőzni minden belső és külső akadályt, ami missziózásunkat fékezi. Jól megválogatott, Ifj. Kiss Juhász Vilmos és Szűcs Ottó lelkipásztorok által lendületesen vezetett közös énekek szépen belesimultak a témába.

Gergely István, szövetségünk elnöke köszöntötte a jelenlevőket. Kidomborította e nap, az ébredés, a misszió fontosságát közösségünk életében. Röviden kitért az egy nappal korábban, szintén Nagyváradon tartott MABAVISZ tanácskozás méltatására.

MABAVISZ-tanácstagok

Dóczé Bálint, a Felvidéket képviselő lp. a nagy missziós parancsról mondta, hogy nem a magunk, hanem az Úr Jézus missziójáról szól, amit csak közösségben lehet végezni. Szlovákia kb. 5 millió lakosából több mint 10%, vagyis 600.000 magyar. Az elmúlt évben Csalóközre összpontosítottak, ahol egyetlen magyar evangéliumi gyülekezet sem létezik, de érdeklődők már vannak. Ezen kívül rádiós istentiszteleteket sugároztak a magyarországi testvérek segítségével. Munkájuk támogatásához tőlünk is segítséget kért.

Nyúl Zoltán, a Vajdaságot képviselő lp. 350.000 ott lakó és elérhető magyarról beszélt, akik Trianon óta magukra maradtak lelkiségükben és magyarságukban. Újabb lelki honfoglalást sürgetett. Jelenleg nyitottságot és szomjúságot tapasztalnak, de az a két lp., aki több mint 10 -féle misszióba is belefogott képtelen eleget tenni, ráadásul kiegészi veszélybe is került. Ott a Tisza mentén a lakosság 85-90%-a magyar, még sincs egyetlen evangéliumi gyülekezet sem. Segítségadásra szólított fel minket.

Nehro Bálint, a Kárpátalját képviselő lp. Elmondta, hogy a vidé-

óriási távolságok, kis gyülekezeti méretek és többnyire 100 éves múlt jellemez. Az idén nemzetközi magyar baptista ifjúsági tábort szerveznek, amire Istentől kérnek áldást. Köszöntését a 2Thessz 3,1-el végezte.

Dr. Mészáros Kálmán, a MBE elnöke, aki Papp János missziói igazgatóval volt jelen szóba hozta azt a sok szálát, ami őket az erdélyi testvérekhez köti. Majd utalt az egyházukon belüli választásokra, ami nem hozott változásokat a fő tisztségeket betöltők tekintetében. Magyarországon 3.500 település közül 350-ben végeznek baptista

kükön élő 3 millió ember soknemzetiségű. A 156.000 magyar között több mint 200 baptista van, akik 7 gyülekezetet alkotnak. A történelmi egyházak politikát és nemzeti identitást hirdetnek, nem ígét. Óriási a szellemi éhség. Most az Ungvári járás van figyelmük középpontjában. „Talpra magyar, hív Urad, nem kell vízum!”

Herjeczky Géza, az Észak-Amerikai szövetséget képviselő lp., a MABAVISZ volt elnöke, köszöntötte a szórvány magyarságnak nyújtott segítséget, és annak fokozását kérte. Ausztráliát is beszámítva 10 gyülekezet tartozik szövetségükhöz, amit

missziót. Nagy a nyitottság az evangélium iránt, jelentős a bizalom a baptisták felé. Az utóbbi népszámlálásból kiderült, hogy 6.000 olyan baptista tudatú ember létezik, akik nem kapcsolódtak be a gyülekezetekbe. Szeretnék őket felkeresni. A továbbiakban ismertette három fő célkitűzésüket: a gyülekezet plántálások kiterjesztését, a meglévő gyülekezetek növekedését és megújulását, valamint a szórvány missziót.

Határ menti találkozók

Katona László lp., a határ menti lelki munkások találkozóinak egyik elindítója és fő támogatója azt

ORSZÁGOS MISSIÓS KONFERENCIA (folytatás)

mondta, hogy jobban szeretnek, mint gondolnánk. 14 találkozót tartottak, amin sokféle áldást és hatást tapasztaltak. Mottójául az 1Krón 25,5-öt választotta. Előadását vetítéssel tette szemléletesebbé.

Majd egy-egy felkért testvér imádkozott hangosan a MBVSZ egyik vagy másik tagszövetségéért.

A konferencia előadásai

Aztán **id. Veress Ernő** lp. előadása következett. Valameddig eljutottunk a misszióban. Érdemes foglalkozni vele: hogyan? Csak kegyelemből, az Úrral.

A missziót küldetesként, feladat-ként, Isten akaratának megvalósításaként, lélekmentesként és Krisztus Testének építéseként határozta meg. Tevékenységben nincs hiány. De hol marad a felhatalmazás, méltóság és áldás? Nekünk magyaroknak foglalkoznunk kell más nemzetekkel is a lélekmentésben. Fontos a terjeszkedés is, de közel kell kerülnünk egymáshoz is.

Hogyan tovább? Működünk a Szentírás szerint és tekintélyével. Az új módszerek és technikák nem elegek. Életünk és szolgálatunk legyen igeszerű, Lélek szerinti! Hirdessünk Krisztus központú evangéliumot, és ne a népszerűséget, konformizmust keressük! Imádkozunk többet, buzgóbban igazságban, egyénenként és közösségekben is! Alkalmazzuk a gyakorlatban is az egyetemes papság elvét! Neveljük oda tagjainkat, hogy mindenikük áldott lélekmentő legyen! Misszióknak ne legyen magányos vállalkozás, hanem gyülekezet központú. Ne fojtsa meg egymást az intézmény és a mozgalom, a mozgalom és az intézmény!

Egy kávézásra és beszélgetésre szánt szünet után **Borzási István** lp. előadását hallgattuk meg. Szomorú képpel kezdte. Általában a kereszténység kapitulált a modernitás és posztmodernitás előtt! Az Egyház létszáma egyre csökken, az új generációkat rendre elveszítik, és egyre inkább elhatalmasodik a bibliai írástudatlanság. Gyülekeze-teink állapota egyáltalán nem rózsás.

Vegyük figyelembe a történelem tanulságait. Az elismert és az el nem ismert gyülekezetek közti feszültségek oldódását a missziói munka fellendülése követte. A megfásult gyülekezeti élet karizmatikus szaka-

A konferencia előadói: id. Veress Ernő (balról) és Borzási István

dások melegágya lehet. A legalizmus és formalizmus kiszorítja a missziót és kaput nyit a gyülekezeti pártoskodások, hatalmi harcok, véget nem érő sértődések, a többé kevésbé jól palástolt egyéb bűnök előtt.

A lelkipásztor családjával és munkatársaival legyen missziós beállítottságú! Ne csak a saját gyülekezetükre és érdekeikre gondoljanak! Mások is átveszik ezt majd.

Partneri kapcsolat kialakítására buzdítjuk a nagyobb gyülekezeteket a kisebb gyülekezetekkel. Pl. egy 300 tagú, egy lelkipásztoros gyülekezet felvállalhat még egy-két vagy több másik fizetést is.

1930-ban országunk lakóinak 10,88 %-a magyar volt. 2002-ben viszont már csak 6,6 %-a az. Ehhez három folyamat juttatott: a csökkenő népszaporulat, a folyamatos kivándorlás és az asszimiláció. Mindenikre kedvezően hathatunk, különösen a kivándorlás felszámolására.

Az előadó a legfontosabbnak a szemléletváltást tartotta. A hallgatók hamar rájönnek, ha nincs lelki látás, határozott irány és főleg ha az istentiszteletből maga Isten maradt ki. A misszió nem végezhető másokért imádkozó gyülekezet nélkül.

Ha lehetőségeikért imádkozunk, akkor az megadatik, mégpedig a legváratlanabb, legkellemetlenebb helyzetekben is. A Lélek gyümölcse kihívást intéz a kívül valók felé. Szeressünk mindenkit! Így már menni fog a személyes evangelizálás. A bibliai igazságot releváns csomagolásban kell felkínálnunk. Ez legyen szép, jó és tiszta.

A gyülekezetbeli szeretet, szentség és egység közös bizonyágtétel értékű. Idegen világba küldettünk misszionáriusnak. Tanulmányozzuk kultúránkat, hogy tudjuk, mitől vonatkoztassuk el magunkat és mit használjunk fel. Kol 4,2-6

Hozzászólások

Hozzászólások következtek. Veress Efraim lp. sürgette a média kínálta lehetőségek felhasználását missziós célokra. Ifj. Kiss Juhász Vilmos lp. bátorított nyílt beszélgetésre az anyagiak jobb be- és elosztását illetően. Evangelizálásra használhatók fel az angol kurzusok, a gyermekfelügyelet biztosítása meg a házi bibliatanulmányozó csoportok is. Tötös János lp. az idő szorításában érzi magát. Kérte, hogy imádkozunk értük és munkájukért, hogy az Úr tegye azt eredményessé, hisz a napjuk megy lefelé. Vékás Zoltán lp. arra kért, hogy ott tegyünk bizonyágot, ahol éppen vagyunk.

Továbbá szólt Balogh Barnabás, Papp János és DR. Mészáros Kálmán lp. Magyarországról. Jelentős súllyal rendelkeznek a magyar baptisták, főleg, ha együtt meg közösen gondolkodnak, terveznek és dolgoznak. Elődeink nagy stratégák voltak. Mindenki maradjon földrajzi helyén. Feladatunk túl nyúlni határainkon, elérni a nemzeteket is. Gergely István lp. utalt a kiépülőben levő MABAVISZ stratégiára.

Konferenciánkat imádsággal és a praktikus felszolgálással, ízletes ebéd elfogyasztásával zártuk. Hisszük, hogy a misszió javát szolgálja továbbra is. Köszönjük a gondos szervezést.

VASS GERGELY

Hogyan tovább az erdélyi magyar baptista misszióban? (1.)

A nagyváradi-rogeriuszi országos missziói konferenciára készített előadás. Az alábbi szöveg (kevés rövidítéssel) a szerző elektronikus körleveléből való.

A Nemzetközi Missziói Tanács (International Missionary Council – IMC) 1952-ben tartott gyűlésén Wilhelm Anderson, Karl Barth munkájára alapozva azt javasolta, hogy úgy a gyülekezet, mint a misszió, mindkettő a Missio Dei – Isten missziójának részei. Szerintük a misszió nemcsak egy funkciója a gyülekezetnek, és a gyülekezet nemcsak a misszió eredménye, hanem mindkettő a három-egy Isten missziójának részei: az Atya elküldte a Fiút, a Fiú elküldte a Szentlelket, a Szentlélek küldi a gyülekezetet... A gyülekezetnek tehát missziói természete van. Ezt a gondolkodást követte később 1961-ben az Egyházak Világtanácsa és a II. Vatikáni zsinat, hogy „az Egyház a földön természete szerint misszionáló, az Atya terve szerint, aminek eredete a Fiú és a Szentlélek küldetésében van”. A szemléletváltást abban is lehetett látni, hogy az Egyházak Világtanácsa elhagyta a többes számot jelentő „s” betűt missziói kiadványának címéből („International Review of Missions” „International Review of Mission” lett). Ezt követően Lesslie Newbiggin, anglikán misszionárius Indiában, (aki ezidőtájt ugyancsak írt a gyülekezetéről, mint ami a missio Dei része), mikor hazatért kiküldetéséből, Angliában nemcsak egy poszt-keresztény társadalmat talált, hanem egy olyan egyházat, amely nem tudta magát megkülönböztetni a világi társadalomtól! Vagyis, kijelentették, hogy a gyülekezetnek missziói természete van, de senki sem vette komolyan! A ’80-as és ’90-es években Newbiggin már sürgetőbben szólított fel a gyülekezet újraértelmezésére, és annak kapcsolatára a nyugati pluralista és posztmodern kultúrával. Úgy vélte, hogy a keresztyénség nem tett mást az utóbbi néhány évtizedben, minthogy kapitulált a modernitás előtt... Ezt azzal folytathatnánk, hogy manapság immár a poszt-modernitás előtt is kapitulált!

Ez a krízishelyzet abban mutatkozik meg, hogy az Egyház létszáma csökken, az új generációkat rendre elveszítik, és egyre inkább elhatalmasodik a bibliai írástudatlanság. A krízis tehát lelki és teológiai is, meggátolva a gyülekezetet

abban, hogy megtalálja helyét és releváns legyen a mai posztmodern korban.

Még az erdélyi misszióban is, ha sikereket szeretnénk elérni, a üzenetet kontextualizálni kell: kisebbségben élő, huszonegyedik századi magyaroknak kell hirdetni az Igét, az Internet és mobiltelefon korában. Újra meg kell tanulnunk megérteni a körülöttünk élő embereket, kommunikálni velük és bemutatni az evangéliumot frissen és szépen. Az evangélium nem létezik kultúra-szabad kifejezésekben, hanem csak a nyelv és a helyzet által meghatározott időben és térben.

Adoniram Judson misszionárius Burmába utazott a XIX. században, beköltözött abba a kultúrába, megtanulta a nyelvüket és barátokra tett szert a burmai körülmények között. Megmagyarázta nekik az evangéliumot számukra érthető módon. Évek teltek el, amíg az első burmai megtért, de amikor megtért, akkor nem vette ki őt, hanem emberhalásszá tette ott. Így, lassan, megalakult az első burmai gyülekezet.

Ugyanezt kell tenni ma is, Borszáken, Segesváron, Marosludason, Balánbányán, Bethlenben és Désen, Dicsőszentmártonban, Gyergyószentmiklóson, Maroshévízen, Marosludason, Máramaros-szigeten, Medgyesen, Nagyenyedén, Nagykarolyban, Segesváron, Szovátán és Zsibón: megtanulni a körülöttünk beszélt kultúra nyelvét, megbarátkozni az itt lakókkal, megnyerni őket Krisztusnak és felkészíteni őket mások elérésére.

Mielőtt azzal foglalkoznánk, hogy „hogyan tovább?...”, látnunk kell, hogy hogyan jutottunk idáig? Történelmi áttekintés, visszapillantás szükséges ahhoz, hogy előre haladhassunk. A történelem tanulságait figyelembe véve kell válaszolnunk kérdésünkre.

Az elmúlt tíz évben a bemejtések számáról nyilvántartásunk van, az elván-

gyülekezeteink állapota nem rózsás.

Ezek a számok azonban nem mutatnak mindent! Ha hosszabb távon nézzük gyülekezeteink alakulását, esetleg kezdetől fogva, sokkal többet láthatunk meg. Mi az, ami a múltban az erdélyi baptista missziót leginkább befolyásolta? Mi az, ami hatással volt gyülekezeteinkre és azok fejlődésére? Mi az, ami hiányzott, és ezzel volt kihatással a misszióra?

Kezdeném a tévtanításokkal és az ebből fakadó téves gyakorlatokkal, a lelkipásztori és szolgálattevői személyzettel, akik a missziót végzik, az elvándorlással, a pénz kérdésével (ami mindig kihatással van a missziómunkára), és végül a szükséges szemléletváltással, ami lelki látást és megfelelő hozzáállást biztosíthat a jövőre nézve.

TÉVTANÍTÁSOK ÉS TÉVES GYAKORLATOK

Az erdélyi baptizmus történelme folyamán átért több krízishelyzetet, amelyeket szerintem három csoportba lehet sorolni:

A megosztottság réme

Ez a századforduló után alakult ki az elismert és el-nem-ismert gyülekezetek folytán. Mi idézte elő? Meyer Henrich, magyarországi működésének első két évtizedében egyedül látta el az egyre jobban szaporodó és erősödő gyülekezetek képviselőit, valamint a missziómunka irányítását. Budapestről mintegy hatalmas szórványként kezelte az egész országot. 1892-ben megalakult a Misszióbizottság, és az egyszemélyes vezetést a testületi vezetés váltotta föl.

1894-ben nevezetes fordulóponthoz érkezett a magyarországi baptizmus. Ekkor tért haza a hamburgi teológiai szemináriumból Udvarnoki András (1865-1945) és Balogh Lajos (1863-1919). Bennük és a budapesti német gyülekezetből kivált magyar csoport élén álló Csoják Attilában (1853-1934) az

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
bemejtések	210	223	224	276	188	281	244	289	334	332
taglétszám	?	8519	8560	8655	8476	8532	8634	8685	8694	9033

dorlásról azonban nincs. A bemejtések száma hosszabb idő után újra növekedő tendenciát mutat az utóbbi három évben, és a forradalom óta most haladtuk meg újra a 9000-es taglétszámot. Mindez egy kis reménykedésre adhat okot, hogy íme, lehet növekedni a jelen helyzetben is, azonban nincs okunk hátradőlni, mert

önállóságra törekvő magyar gyülekezetek hivatott vezetőkre találtak.

Az egyre ismétlődő egyházi és hatósági zaklatások miatt Meyer Henrik már 1882-ben lépéseket tett a teljes vallásszabadság kivívása érdekében. Számítalan szívós próbálkozása azonban eredménytelen maradt. Az országgyűlés ugyan

1895-ben törvényt alkotott a vallás szabad gyakorlatáról (1895. évi XLIII. Törvénycikk), de ez a Meyer által követett vallásszabadság eszménynek nem felelt meg. Udvarnoki András, Balogh Lajos és Csopják Attila az elérhetetlen teljes vallásszabadság követése helyett – felismerve az 1895-ös törvényben rejlő lehetőségeket –, kísérletet tettek a részleges szabadságot biztosító állami elismerés megszerzésére. (Több évtized távlatából azt mondhatjuk, hogy Meyer azt követelte, aminek lennie kellett volna, a fiatalok viszont megragadták azt, amit az adott pillanatban elérhettek.) Mindkét irányzat képviselőinek jó szándéka és becsületessége kétségtelen, de áthidalhatatlan ellentmondásba került egymással. Emiatt azután több mint két évtizedig két különálló csoportban működtek a magyarországi és erdélyi baptisták.

Kornya Mihályt bántotta, hogy több általa alapított gyülekezet az övével ellentétes nézetet vall a baptizmus terjedésével és megszilárdításával kapcsolatban. Így, ő a „Szabad” Baptista Szövetség vezető egyénisége lett, amelynek a román tagszövetség is része volt. A Budapesti Hitközség egyedül maradt, mivel Apponyi Albert, az akkori kultuszminiszter nem engedélyezte más hitközség működését. Elöljárója Csopják Attila volt.

Az 1905-ben történt állami elismerés után a már korábban meglevő ellentét még jobban kiéleződött a baptisták két csoportja között. A Meyer-Kornya-Tóth csoporthoz tartozó „szabad” baptisták és a Csopják-Udvarnoki-Balogh vezette „elismert baptisták” azonban csupán egyházszervezeti kérdésekben különböztek egymástól. A megosztottságba még a Baptista Világszövetség is be kellett avatkozzon. Clifford vezetésével 1907-ben járt egy ilyen küldöttség Magyarországon, de a megállapodás gyakorlati megvalósítására még várni kellett, Magyarországon másfél évtizedet, Erdélyben még ennél is többet...

A baptizmus évtizedeken át gyengítő megosztottság 1920-ban ért véget. Ezt a missziói munka fellendülése követte. Erdélyben azonban a megosztottság tovább tartott és sokkal mélyebb nyomokat hagyott. Csak az 1932. december 21-i közgyűlésen, Szilágynagyfaluban tettek lényeges lépéseket az egyesülés felé. A két tábor közötti különbségek a mai napig éreztetik hatásukat, és ha nem tanulunk a múlt hibáiból, arra leszünk ítélve, hogy megismételjük őket!

A karizmatikus tévelygés szakítópróbái

A 70-es és 80-as években több gyülekezetünkől szélsőséges, karizmatikus csoportok szakadtak ki. A helyzet kialakulásának melegágya szerintem az ún. „második generáció” szindróma volt (vagyis, az ébredés után felnövő generáció nem élte át ugyanazokat a megtapasztalásokat, de megtartotta az imaáhitát és gyülekezeti rend megfásult formáit). Az ígéhez jobban ragaszkodó lelkiség és mélyebb szentség helyett a szórakoztató iparban használatos előadási stílust, teljhatalmú vezéregyéniségek irányítását és show jellegű szolgáltatásokat karoltak fel, amelyek egy idő után kiváltak a baptista gyülekezetekből, és legtöbbször szétszóródtak a nagyvilágban.

Sajnos, csak részben gondolhatjuk azt, hogy ez a fajta tévelygés már lecsengett. Úgy van, a legtöbb helyen megtisztultak a gyülekezetek ezektől a szélsőségektől, de ha nem áll be változás, akkor a gyülekezeteink újra kitermelnek majd valami hasonló tévtanítást, és a folyamat elől fog kezdődni! A Sátán gondoskodni fog arról, hogy világosság angyalának álcázva tévessze meg a választottakat. Ha nem kínálunk élő vizet, akkor inni fognak majd a pocsolyából, ami megfertőzi őket!

Gyülekezeteink éneklése egyfajta lelki hőmérő, ezért nem mindegy, hogy az hogyan történik. Van, ahol változtatni próbáltak az örökölt módszeren, a karizmatikus divatot karolva fel úgy a reper-toárban mint az előadás módjában. A dicsőítő csoportok részben segíthetnek abban, hogy a gyülekezetet bevezessék a közös éneklésbe, de nem arra való, hogy helyettesítsék a gyülekezet éneklését! Márpedig, a gyülekezeti éneklés alábbhagy, ha néhány sztár mikrofonba, nagy hangerővel énekel: az egyszerű hallgató hangja úgysem hangzik, talán nem is tud olyan szépen énekelni, és senki sem várja el tőle, hiszen azért vannak azok ott elől, ugye, hogy énekeljenek helyette is... Az adakozáson kívül csak a közös éneklés az a szolgálat, amelybe mindenki bekapcsolódhat, kivétel nélkül. (Vigyázzunk tehát, hogy a gyülekezet éneklése maradjon meg annak a közös szolgálatnak, amelynek meg kell maradnia!)

Az éneklés nem kerülhet a központba, hiszen ott mindig az Ige kell legyen. A misszióban a lelkeket igehirdetéssel nyerjük meg az Úrnak, nem pedig az énekléssel. De az éneklés előkészítheti és támogathatja az Ige hirdetését! Az ÚSZ-ben nem tudunk róla, hogy használtak

volna énekeket az evangélizálásban.

„Tetszett az Istennek, hogy az igehirdetés boldonsága által tartsa meg a hívőket” (1Kor 1:21b). A világi éneklés nem használható a misszióban, mivel épp azt a különbséget nem tudja felmutatni, amire a missziót alapozzuk: Isten gyülekezete a világban van, de különbözik a világtól, és nem szabja magát ehhez a világhoz (Róm 12:2). Az előttünk levő küzdőtért szabályszerűen kell megfűtünk, a harcot szabályszerűen kell megharcolnunk (2Tim 2:5). Még az ösztentés sem elég (lásd Uzza esetét, 2Sám 6:6-7)! Ha az embereket világi eszközökkel nyerjük meg, hogyan kérhetnénk később tőlük azt, hogy szakasszák el magukat a világtól?

A legalizmus és formalizmus ámfátása

Nem arról van szó, hogy a gyülekezetnek nem kell legyen jól meghatározott működési szabályzata, hanem arról, hogy megtörténhet, hogy csakis ennyi van: külsőségek, miközben a tartalom már hiányzik belőle! Sok helyen látható, hogy az istentiszteletet zsúfolt kultúr-programok terhelik, ami alkalomról-alkalomra ugyanolyan monoton módon folyik, semmi sem zavarhatja meg, de nem is ragad meg senkit, sem a felnövő nemzedéket, sem a kívülvalókat... (Vigyázzunk, mert megtarthatjuk atyáink hagyományait, mint a farizeusok, de ha nincs benne lelki tartalom, akkor az nem jelent semmit!)

A gyülekezetben gyakran pártoskodások, hatalmi harcok és véget nem érő békítések darabolják fel és szívják el a gyülekezet erejét. Ezzel van megterhelve a lelkipásztor, a vezetőbizottság, és ez marad a fő tevékenysége a gyülekezetnek is. Másol funkció nélküli üres formák és szabályok kötözik a gyülekezetet. Misszió helyett a különböző viselkedési és öltözködési szabályokat és szokásokat osztják-szorozzák. Persze, vannak valós gondok is, amiket meg kell oldani. Ahogyan egy hibás gépkocsival lehetetlen közlekedni addig, amíg meg nem javítják, éppúgy a gyülekezet sem végezhet missziót addig, amíg nem rendezi belső ügyeit. Viszont ha egy kocsi éven át csak javításra szorul, akkor azt ki kell cserélni! Másrészt: kinek van olyan kocsija, amelynek abszolút semmi baja nincs? Mégis elindulunk vele! A jó működés érdekében a megoldás a rendszeres karbantartás, mert ugye, nem a garázsban akarjuk tartani, hanem használni... A gyülekezet sem önmagáért van, hanem a misszióért!

TEOLÓGIAI ÉRTESÍTŐ

2008. júniusával életünk és a Teológia történetének is áldott időszaka zárult le. Lehetetlen számba venni azt a sok jót, amiben az elmúlt esztendőök során részünk lehetett. A testvérekkel való találkozások, a közösségi alkalmak, a megszerzett ismeretek, a megpróbáltatások is mind-mind eszközül szolgáltak abban, hogy életünkben még nyilvánvalóbban láthassuk Isten kegyelmét. Az **Értesítő** mostani számában rövid összefoglalást olvashatnak az utóbbi fél év jelentősebb eseményeiről – szolgáljon buzdításul a lelki munkára készülőkért való további imádkozásra! A szerkesztő: **KISS LEHEL**

ÉVZÁRÓ az Emanuel imaházban

A Nagyváradi Emanuel Egyetem május 25-én tartotta meg ünnepélyes tanévzáró istentiszteletét. Ebben az évben az intézmény történetének legnagyobb számú végzős seregét bocsátotta a szolgálatba. A gyülekezet 158 harmad- és negyedéves hallgatóval adott hálát a tanulással, felkészüléssel töltött évekért. Teológiánk négy diákja is ott volt a végzősök között. Az istentiszteleten az egyetem rektora, Dr. Paul Negruț adott át igei üzenetet (Ez 22: 30), majd vendég igehirdetőként Dr. Michael Lewis szolgált (Dán 1r.). Isten áldása legyen a Teológia és az Emanuel Egyetem diákjain, tanárain!

Meglepő, hogy Délvidék (Vajdaságnak is mondják) mennyire közel van hozzánk – nemcsak térben, hanem a szívünkhöz is. A ma már Szerbiához tartozó dűsföldű területen még mindig heves harcok dúlnak. Nem dübörögnek már a tankok, és nem pusztítanak a bombák: az evangélium terjedéséért zajlik a küzdelem. Magyar baptista testvéreink hozzánk, erdélyiekhez hasonlóan sokszoros kisebbségi sorsban élnek ott, csak nekik sokkal nehezebb, mivel igen kevesen vannak még, ráadásul a felekezet sincs hivatalosan elismerve. Őket látogatuk meg egy néhányan a teológiáról Dr. Kovács József testvérrel április 25-27. között.

Nyúl Zoltán lelkipásztor testvér részletesen elmagyarázott és bemutatót minden lényegesebb tudni- és látnivalót, ami a délvidéki magyar baptista missziót illeti. Áldott közös-

ségi alkalmaink voltak Bácskossuthfalván, ahol a baptista imaház (a Mikszáth-regényből ismert Ugron család udvarháza) a régió egyik legjelentősebb szellemi központjává nőtte ki magát. Felemelő volt

Egy hétvége a Délvidéken

Istenünk csodálatos munkáját látni Pacséron és Csantavéren is, és rádöbbenni arra, hogy milyen szép és nagy feladat bízott ránk, a Kárpát-medencében élő magyar baptistákra. A Délvidéken több százezer magyar él, és közöttük csupán ketten végzik hivatásszerűen a baptista missziót. Nagy szükség van a segítségre, az odaszánt emberekre, akik meglátják, hogy Délvidék megérett az aratásra.

Alkalmunk volt találkozni, és a lelki szolgálat gyakorlati kérdéseiről hosszas eszmecsere folytatni a Tabita Szeretetszolgálat szerb ajkú vezetőivel és munkatársaival. Az újvidéki (Novi

Sad) Oikos-székházban zajló beszélgetést Zelimir Srnc, volt szövetségi főtitkár, jelenleg a szeretetszolgálat elnöke vezette angol nyelven.

A péterváradai vár magasáról fenséges kilátás nyílik a mélyben hömpölygő Dunára, és Újvidékre. Újvidéken nagyszámú magyar testvérünk a szerb gyülekezetek tagja, mivel még nincs senki, aki számukra a közösséget megszervezze. Úgy éreztük, hogy Szabadka szecessziós épületei között is otthon vagyunk. Itt már működik egy kicsiny gyülekezet, de ide is kéne a segítség.

A sokféle áldással, élménnyel dús hétvégén újra megláthattuk, hogy a történelem során közénk vetett ilyen-olyan határok ellenére a kárpát-medencei magyar hívők egy közösséget alkotnak, és egy a szolgálati területük. Isten áldjon, és használjon minket a szent küldetésben!

KISS LEHEL

Isten kegyelméből az ötödik éve, hogy a homoródszentmártoni körzetben szolgálók családommal együtt. Ahogy visszagondolok az eltelt időre, azt látom, hogy itt a helyünk, sokat formált az Úr, és tudom, még sokat kell alakítania rajtam. Nem volt könnyű megharcolni, elvállalni ezt a lelki munkát, annál is inkább, mert jó munkahelyem volt, stabil anyagi háttérrel, házzal, de ami a legtöbb, nem láttam magam alkalmasnak erre a különös feladatra. És senki sem veszi magának e tisztességet, hanem akit Isten hív el, miként Áront is (Zsid 5:4). Mert a törvény gyarló embereket rendel főpapokká, de a törvény után való esküvés beszéde örök tökéletes fiút (Zsid 7:28) Isten ezen ígék által győzött meg arról, hogy ez az Ő akarata!

Maradt mégis egy nagy kérdésem: hogyan tovább a fejlődésben? Egyik testvér, akit megkérdeztem, hol tanulhatnék tovább, megkérdezte:

– Van Bibliád?
– Van! – feleltem.
– Akkor vedd és olvasd! Én ezt megfogadtam, de Isten gondoskodott arról, hogy tovább tanulhassak. Előzőleg elvégeztem a Zilahi Bibliaiskolát. Amikor idekerültem, még beiratkoztam a Hargita tábori

Látogatás nélküli tagozaton

bibliaiskolába is. Azonban nagyon hálás vagyok most a Teológia látogatás nélküli tagozatáért, amin én is tanulhatok.

Ez azt jelenti, hogy félévenként egy hetet intenzíven tanulunk Nagyváradon Papp László és Balogh Gábor kollégákkal, egy héten át pedig vizsgázunk. Ha a tanulásra gondolok, azt rég megírta Salamon: a sok tanulás fáradtságára van a testnek (Préd 12:14b) Nagy a távolság Homoródszentmárton és Nagyvárad között, de amit nyerek, az jóval felülmúl minden fáradtságot!

Sok új tantárgynak máris hasznát vettem, például az apologetikának. Nagyon sokat tanultam arról, hogy kell az embereknek elmondani az evangéliumot, vonzónak tenni, vagy olykor épp a hamis vádakat igével megcáfolni. Vannak persze nehezebb tantárgyak is: héber, görög, angol – azonban igyekszünk ezekkel is megküzdni.

A közösség a nappalis fiúkkal építő. Mindig nagy szeretettel fogadnak, bátorítjuk egymást, tanulunk egymástól, vagy épp misszióba megyünk...

Amikor este néha elsétálunk a városba, a Körös hídján átmenve nosztalgiazom. Eszembe jutnak a szatmári líceumi évek: ott is sokszor átsétáltam a hidakon a Szamos felett! Hamar elrepült az idő! Annak már 18 éve, de nagyon örülök annak, hogy most is diák lehetek, és tanulhatok Isten dicsőségére.

SIMON ANDRÁS

Dr. Eric Barrett a Teológián

Dr. Eric Barrett a nemzetközileg elismert keresztyén tudósok egyike. A Bristol Egyetemen igazgatója a Távérzékelési Kutatóközpontnak. 1977-ben megalapította a Radio Academy of Science-t, amelynek 1980-1992 között tiszteletbeli dékánja is volt. Számos könyv és tudományos dolgozat szerzője, különböző szervezetek szaktanácsadója Angliában és az Egyesült Államokban. Dr. Barrett hivatástudattal, különféle formában támogatója, lelkesítője a történelmi Magyarország területén zajló lelki munkának. Feleségével együtt április 1-2. között vendégként tanított a Teológián. Vetítéses előadásai a Biblia kijelentései és a tudomány kapcsolatáról, valamint napjaink ökológiai és szociológiai kérdéseiről szóltak.

Az utolsó „teológus-nap” Nagybányán

Lelki, szellemi élményekben gazdag hétvégénk volt január 19-20. között, amikor Dr. Kovács József tv. meghívására Nagybányát és környékét látogattuk meg. Útban arrafelé megálltunk Misztótfaluban, hogy megnézzük a világhírű nyomdász és betűmetsző, Kis Miklós (1650-1702) emlékére berendezett házat. Misztótfalusi Kis Miklós nagy teljesítménye volt, hogy a református nyomdák vezetőjeként, 1686-ra részleteiben, majd teljes egészében kiadta az 1645. évi amszterdami kiadású magyar nyelvű Bibliát. A koltói Teleki kastélytól jól látszott, hogy még „hó takará el a bérci tetőt”, de a borongós idő ellenére is kimentünk egy rövid időre a hegyek közé.

Vasárnap délelőtt sok irányban szétszóródva (Nagybánya, Felsőbánya, Koltó, Szamosardó, Égerhát) szolgáltunk, délután pedig már mindannyian együtt voltunk a vendégfogadó nagybányai gyülekezettel. Ebben a felállásban ez volt az utolsó „teológus-napunk”. Bárhol megfordultunk az eltelt időszakban, mindig áldást, közösség- és jellemformáló erőt jelentett az együttlét. Mindenért Istené legyen a hála!

M. TÓTFALUSI KIS MIKLÓS
Colecția Gyűjtemény Sammlung

Ünnepségsorozat Tordán

Isten kegyelméből, egy áldott hétvégének lehetünk résztvevői május 3-4. között a tordai körzetben. Ez alkalommal vendégünk volt Mike József testvér, valamint az őt elkísérő Hozsánna ifjúsági kórus Brassóból. A két gyülekezet ifjúsága közötti ismerkedésre, nagyon jó lehetőség nyílt a szombat délelőtti kirándulás alkalmával, aminek fontos része volt a Tordai-hasadék megmászása. Este 7 órai kezdettel, Mike József lelkipásztor és a nagyon szépen éneklő Hozsánna kórus, ifjúsági koncert- evangélizáció keretein belül, hívta a jelenlevőket, az Úr Jézust követésére.

I. Május 4-én délelőtt bemelegítési ünnepségre gyűltünk össze Tordán, amely közös ünnepe volt a tordai és a bágyoni körzetnek, mivel a három hitvalló keresztségben részesülő személy – Fazakas Szabolcs (18 év, Torda), Babos Katalin (70 év, Bágyon), Komáromi Gizella (78 év, Bágyon) – ennek a két gyülekezetnek lettek a tagjai. Az istentisztelet alatt az igehirdetés szolgálatát Mike József testvér végezte, aki a szerezsen komornyik megtéréséről prédikált, az énekszolgálat nagy része a Hozsánna kórusra hárult, a bemelegítést pedig Rajna Ottó és Püsök Dániel végezték.

III. A délutáni istentisztelet alatt a szépen felújított aranyosgyéresi imaházban hallgathattuk tovább a Hozsánna kórus színvonalas énekeit, amelyek a „Világosság”-téma köré csoportosultak, valamint Mike József testvér igehirdetését, amely ugyan-csak az előbb említett témával volt kapcsolatos.

Felejthetetlenek maradnak számunkra e napok áldásos percei, amelyeket nagyon gazdaggá tettek számunkra a brassói vendégeink szolgálatai. Legyen az Úré a dicsőség mindenért!

BÁTORI IMRE

II. Délelőtti istentiszteletünk sokszínűségéhez hozzájárult az is, hogy ekkor ünnepeltük **id. Fazakas Lajos és Mária** 50. házassági évfordulóját, akik a szilágysági Görcsönből költöztek Tordára. Testvéreink házasságát Isten 4 gyermekkel és 11 unokával áldotta meg. A Fazakas házaspárt úgy ismerhetjük, mint a tordai gyülekezet aktív tagjait, akik oroszánrészt vállaltak jelenleg is az imaház-építésben és a vendégfogadásban. Kívánjuk, hogy az Úr áldja meg továbbra is testvéreink életét és szolgálatát.

HIRDETÉS

VISZ KONFERENCIA

– *Felhívás MINDEN vasárnapi iskolai tanító számára!*

A Vasárnapi Iskolai Tanítók Szövetségének vezetősége szeretettel felhívja a figyelmét minden vasárnapi iskolai tanítónak, hogy **2008. szeptember 13-án**, szombaton, 9 órai kezdettel, országos konferenciát szervez. Ennek témája a „Taníthatóság” lesz.

Részvételi szándékukat kérjük Sütő Magda Máriánál jelezzék (tel: 0749 271 322) szeptember 1-ig.

Helyszín: Perecseni Magyar Baptista Gyülekezet

Részvételi díj: 7 RON

Minden vasárnapi iskolai tanítót szeretettel várunk!

SÜTŐ MAGDA MÁRIA, VISZ-titkár

A NEMZET- ÉS FELEKEZETKÖZI TEMESVÁRI EVANGELIZÁCIÓ ELŐTT

Kevesebb mint egy hónap választ a történelmi jelentőségűnek ígérkező, páratlan eseménytől. Még mindig van lehetőségünk a gyülekezeti és személyes bekapcsolódásra, szolgálat vállalásra. A szervezők várják a lelkipásztoraink és gyülekezeti vezetéseink által javasolt lelki gondozók jelentkezését az által, hogy kitöltik és elküldik nekem a lelkipásztoroknak már szétküldött bejelentkezési ívet. Mivel viszonylag kevés gyülekezeti tagunk tudta átvenni az erre az alaklomra lefordított magyar nyelvű könyvecskét (Keresztvény élet és hitvallás), elfogadnak olyan

testvéreket is, akiknek már van gyakorlatuk a keresőkkel való foglalkozásban, akik már vezettek embereket Krisztushoz. Tehát továbbra is szükség van olyan fiatalokra, vasárnapi iskolai tanítókra, fiatal, középkorú és idős testvérekre és testvérnőkre, akik az előbb felvázolt feltételeknek eleget tudnak tenni, az evangelizáció egy vagy több estjén részt tudnak venni, mint lelki gondozók. Gyakorlatilag még júniusban jelentkezhetnek. Minél hamarabb teszik, annál jobb. Természetesen, az evangelizálás után rögvést a döntésre jutottak felkeresésében, gyülekezetbe

hívásában, a törekvők bibliaórájának megtartásában is szerephez jutnak a jelentkezett lelki gondozók. Imádkozzunk továbbra is Isten határtalan hatalmának megnyilvánulásáért, bölcs vezetéséért, az egységért. Mindannyian Isten előtt felelünk azért, hogy mikor, hogyan, milyen lelkülettel kapcsolódunk be, vagy sem ebbe a rendkívüli szolgálatba. **Vass Gergely**, 310068 Arad, Str. Luceafarului, Nr. 2, Bl. 22, Sc.B, Et. 1, Ap. 7, Jud. Arad, Tel: 0257 258 296; 0357 809 771; Mobil: 0749 271 003, E-mail: vassmg@gmail.com.

Aranymennyegző Ócsán

Házasságkötésük 50. évfordulóját ünnepelte **Demjén Dezső testvér** és **felesége** március 16-án. Együtt örült a népes családdal a gyülekezet is. Testvéreink házasságát Isten három gyermekkel, nyolc unokával és öt dédunokával ajándékozta meg. Nemeshegyi Zoltán lelkipásztor az aranymennyegzőn arról szólt hogy „*A szeretet soha el nem mulik*” (1Kor 13,8). Ezután hálaadó imádságok következtek: a lelkipásztor, az ünnepeltek, majd a család nevében Demjén Attila temesvári diakónus. A család, rokonság köszöntése után Szabadszállási László gyülekezetvezető köszöntötte az ünnepelteket, és adta át a gyülekezet ajándékát. Isten áldását kívánjuk jubiláló testvéreink életére.

Gyémántmenyegző Kisgalambfalván

Rendkívüli ünnepélyre került sor május 4-én a kisgalambfalvi baptista imaházban. **Kelemen János és Kelemen Irma** hatvanadik házassági évfordulójára emlékezett a népes gyülekezet. A hálaadó alkalmon jelen volt és szolgált a Kelemen házaspár kiterjedt családja és a helyi közösség. János bácsi szolgálatkészsége ma követendő példa, hasonlóképpen Irma néni vendégszeretete. Testvéreinket kísérje tovább életútjukon a 128. zsoltár és a Róm 8,28 üzenete és kívánjuk, hogy az Úr áldja meg őket egészséggel és erővel, hogy hátralévő éveikben is megtapasztalhassák az Úr gondviselését és imáik meghallgattatását. **ifj. Veress Ernő**

A legfontosabb, amivel a hit törődik: Isten ígérete

A nagyváradi belvárosi gyülekezet „**Tábita**” női kör tagjaival április 18-án ellátogattunk a roma gyülekezetbe, hogy közös női kört tartsunk az ottani nőtestvérekkel. Körülbelül félszázan voltunk együtt és hálával a szívünkben dicsőíthettük az Urat. Molnár Ágnes testvérnő a sareptai özvegy életéről beszélt, akinek a gyermeke az első a Bibliában, akit feltámasztottak. Ez az asszony megtapasztalta,

hogy Isten gazdagon megjutalmazza azt, aki hisz benne (Zsid 11:5). Szűcs Tünde testvérnő hálát adott az Úrnak, hogy együtt voltunk és további közös találkozásért imádkozott. Lakatos Mária roma testvérnő szívhez szóló bizonyosságot tett megtéréséről. Kajcza Julika testvérnő a hétköznapiakról tudósított bennünket közvetlen kedvességgel. Áldás volt számunkra a sok szép cigány ének, zenés-gitárkísérettel.

Közös imával és szeretetvendégséggel zártuk együttlétünket. A dicsőség az Úré!

FINTA TERÉZIA

Címváltozás

TÓTH ATTILA szászrégeni lelkipásztor új lakáscíme a következő: Str. Unirii, nr. 17., Sc. 2., ap. 19., Reghin, cod: 545300, jud: Mures

Az Európai Baptista Nőszövetség konferenciája Hollandiában

Új elnöke van az Európai Baptista Nőszövetségnek (EBWU) Livija Lámé (Lettország) személyében, az alelnök Margun Warem (Norvégia), a titkár Újvári Anikó (Magyarország). Livija testvérnő az elmúlt időszakban alelnökként tevékenykedett, Margun és Anikó a 2003-2008-as vezetőbizottság (pót)tagjai voltak. A pénztárnoki tisztségben Vékás Zoltánné Erzsike a küldöttektől a következő mandátumra is egyhangúlag bizalmat kapott.

Az EBWU ötvenként sorra kerülő választói konferenciáját a hollandiai Dalfsen-ben tartották május 15-18 között. A találkozó kiemelkedő eseménye volt a vasárnap délelőtti záróalkalom, az új vezetőség beiktatása és az úrvacsoravétel. Igét az Európai Baptista Federáció (EBF) főtitkára Tony Peck hirdetett, az úrvacsorai szertartást az EBF elnöke Toma Magda vezette, a Baptista Világszövetség Női szekciója elnökének Dorothy Selebano-nak a közreműködésével.

Az előző napon számolt be munkájáról az eddigi vezetőség: Ewa Gutkowska (Lengyelország) elnök, Janny Kingma (Hollandia) titkár, Vékás Erzsike (Románia) pénztáros, megtörtént az új vezetőség megválasztása is.

DE BRON – hollandul: „a forrás”, így hívták korábban a konferenciái központot (pár hónapja a Mooirivier elnevezést kapta, ami kb. „szép folyót” jelent). Ez inspirálta a szervezőket a

találkozó jelmondatának megválasztásában: **„Jézus a mi forrásunk”** (Ézs 58,11), és ehhez kapcsolódott a két fő bibliaanulmány: péntek délelőtt Yona Pusey (Wels) a Biblia legfőbb „vizes” igéit tekintette át – egy idős hölgy (és a volt vezető) bölcs humorával. Szombaton Dorothy Selebano tanított, afrikaias hévvel, és az ő pozíciójából eredő, a nők problémáira való széles kitekintéssel.

Kik és milyenek az európai baptista nők? Különösen a péntek esti fórum-beszélgetés adott erről tájékoztatást. *„Sokszor látom azt, hogy Isten milyen sajátosnak teremtett bennünket, mert mi nők képesek vagyunk egy időben több mindenre is gondolni, a családra, a gyülekezetre, és így tovább”* – mondotta egy küldött (nagy derűtséget kiváltva ezzel). Vannak nagy létszámú női körök, de egészen kicsik is. Közös bennük a segíteni akarás szándéka, például az imádkozásban, a női identitás megtalálásában, vagy a személyes evangélizációban. A fejlett országokban lévő sokat adakoznak a misszióra. A csak nemrég felszabadult országokban óriási a fizikai de a lelki szükség is, amit a hívó asszonyok megpróbálnak lehetőségük szerint enyhíteni.

A reggeli kiscsoportos áhítatok is alkalmat adtak az ismerkedésre, hasonlóan a kávészüneti beszélgetések, vagy a szombat délutáni kirándulás, amikor egy holland (falusi) baptista gyülekezetet látogattunk meg Emenben. Voltak műhely-foglalkozások, szokatlan témában is, mint a biblia-dráma, de hagyományos is, ahol a női körök (kül)missziós lehetőségeivel foglalkoztunk.

A holland testvérnők, mint házigazdák sok kedves ötlettel gondoskodtak a jó hangulatról. A csütörtök esti megnyitón a résztvevő nemzetek (36 nemzet) képviselői vonultak fel egy-egy szál, de mind-mind másféle virággal. Köszöntőt José Mik nőszövetségi elnök mondott, igei üzenettel Jannes Hofman lekipásztor, a holland baptista szövetség elnöke szolgált. Az éneklést a José gyülekezetéből jött kis (amatőr) zenekar vezette, akik új énekekre is tanítottak, közöttük a konf. himnuszára: *„Jézus, te légy a központ, az én forrásom, légy az én világosságom”*. A holland nőszövetség

korábbi elnöke Ina Jager segítette a tudósításhoz rögzíteni a konferencián résztvevő nemzeteket, amelyek (az angol nevük sorrendjében) a következők voltak: örmény, osztrák, azerbajdzsán, bosnyák, bolgár, horvát, cseh, dán, angol, észt, finn (finnországi finnek és svédek), francia, grúz, német, a prágai nemzetközi gyülekezet képviselője, olasz, lett, moldáv, holland, norvég, lengyel, portugál, román, magyar, skót, szerb, szlovák, spanyol, svéd, svájci, tardzsik, ukrán és wellsi. A szervezők nagyon várták a libanoni és iraki küldötteket is, akik azonban a vízumgondok miatt nem jöhettek el.

„Kétségtelenül mindannyian egy áldott életet szeretnénk élni, és gyümölcsöző munkát végezni. Ezért azt kívánom, hogy naponta próbáljátok meg a következő mintát követni” – mondotta üdvözlésében a törekény alkatú lengyel Ewa Gutkowska, aki a horvátországi kon-

ferencia óta öt éven át vezette az EBWU-t –, és Marilyn Morgan Helleberg költőt idézte: *„Istenre hagyatkozom, tudva azt, hogy nélküle semmi vagyok; szomorúságomat az Atyához viszem; munkámat csendben és alázatosan végzem; ürességemet az imádkozás tölti be; megbocsátok; szívemet Jézusra irányítom; problémáimat Isten kezébe helyezem és megosztom az így nyert békességet; hálát adok, hogy szabad vagyok a dicsőítésre; Isten helyeslését tartom nagyra, mintsem az emberekét”*.

SZILÁGYI BORIKA

„A közösségbe a nők szeretet vigyének”

Interjú **Livija Lámé** (54) testvérnővel, az Európai Baptista Nőszövetség új elnökével

– **Korábban tagja volt-e az Európai Baptista Nőszövetség (EBWU) vezetőségének?**

– Igen, tíz éve már, két mandátum idején, először mint bizottsági tag, utóbb pedig mint alelnök, és ez immár a harmadik terminus.

– **Ön most egyedülálló, hány év óta?**

– Az ősszel lesz négy éve.

– **A férje lelkipásztor volt?**

– A férjem diakónus volt és orgonista. Mi ketten aktívan bekapcsolódtunk a gyülekezeti életbe, a szervezésbe és a misszióba. Emellett neki megvolt a civil munkája, mérnökként dolgozott. Az imaházunkban nagyon szeretett az orgonán játszani, a kommunista rendszerben a lutheránus templomban is besegített, mert nekik nem volt orgonistájuk.

– **Civilben kicsoda Livija?**

– Gyógyszerész vagyok. Sok éven át dolgoztam, de 15 éve már, hogy ezt félbeszakítottam, amióta mind inkább bekapcsolódtam a lettországi baptista szövetség és nőszövetség munkájába.

A baptista szövetség központjában dolgozom.

– **Mikor és hogyan lett hívő?**

– Egy hosszas folyamat eredményeként. Az édesanyám volt hívő, ő mindig vitt engem imaházba. Én a 13. évem-

ben jártam, amikor elfogadtam Jézust személyes megváltómnak. Abban az időben jöttem rá, hogy bűnös vagyok, ezért sokat sírtam, és kértem Isten bocsánatát, Megértettem a bibliaolvasásnak és az Úrral való kapcsolatnak a fontosságát, és megtapasztaltam ennek következtében a változásokat is az életemben.

– **Hol van a gyülekezete?**

– Rigában, ott lakom. A gyülekezetemnek körülbelül négyszáz tagja van. Több más baptista gyülekezet is van a fővárosában, kisebbek, nagyobbak, lett és orosz nyelvű is, összesen tizenkettő.

– **És az országban?**

– 87 gyülekezetünk van, több mint hatezer taggal, és a hozzátartozók.

– **Lettország viszonylag kicsi:**

– Igen, csupán két és félmillió ország. A legnagyobb a lutheránus egyház (az un. államegyház), sorrendben ezután a katolikus jön, majd az ortodox és a 4. helyen vagyunk mi baptisták.

– **Hogyan látja a jövőt?**

– Szeretettel, csakis szeretet által..., így tudom röviden kifejezni. Négy évvel ezelőtt gyászban álltam, teljesen összetörve, fizikailag, lelkileg. Különösen az elmúlt évben tapasztaltam meg, hogy Isten gyógyít engem. Úgy érzem, sikerült elfogadni gyógyítását. Ennek a folyamatnak vége, és most valami újat kezd velem. A teljes bensőmmel érzem, hogy Isten mennyire szeret, és nekem csupán kell hagynom, hogy ez kiáradjon rajtam keresztül mások felé is... Nekünk, nőknek, nagy hatásunk lehet a gyülekezetre, márcsak a létszámunknál is fogva, mert sokan vagyunk. Az az álmom, hogy a közösségbe a nők mind inkább szeretet vigyének, ne pletykaságot, vagy ehhez hasonló dolgokat. A keresztyéni szeretet által várhatunk változást a családban, a gyülekezetekben, és egész Európában.

Kérdezt: SZILÁGYI LÁSZLÓ

Milyen szolgálni az EBWU-ban?

kérdeztük Vékás Zoltánné Erzsébet testvérnőt, akit a következő öt évre is megválasztottak az Európai Baptista Nőszövetség pénztárnokának.

Az európai Nőszövetség bizottságában szolgálni kegyelem és felelősség. Az elmúlt öt évben alkalmam volt meglátni többször is azt, hogy mennyire kedves és értékes Isten előtt az özvegyasszony két fillére. Elég időigényes munka, amit végzek, sok levelezéssel is jár a könyvelés, és a pénzügyi kimutatások elkészítése.

Az EBWU az imanapi adományok 50%-át a baptista nők világszövetségéhez folyósítja, ahonnan a különböző kontinensen élő rászorultakat segítik. Európában is támogatunk szükségben levő nőszövetségeket, missziós projekteket, évente 10-12 tagszövetség kap támogatást. Az elmúlt években segíthettük a Kobrin-i (Fehéroroszország) gyerektábort, ahol főleg a csernobili katasztrófa sújtotta területekről táboroztatnak évente több mint 1000 gyermeket. És más országokat, mint: Üzbegisztán (rehabilitációs központ a börtönből kiszabadult nőknek), Tadzsik-

Az európai nőszövetség új bizottsága, a bal szélén Vékás Erzsike és az EBWU új titkára Újvári Anikó

isztán (nőkonferencia), Azerbajdzsán (evang. mohamedánok között), Libanon (bagdadi bap. gyülekezet), Besslan, Moldova (konferencia özvegyek részére), Grúzia (idősek otthona), Ukrajna, Lettország, Szerbia (gyermektáborok és nők közti misszió támogatása), Románia, stb. Ez a munka nem elhanyagolandó, de ennél sokkal fontosabb az Isten szerinti keresztyén életet megélni és képviselni biblikusan, függetlenül a kulturális háttértől. Ezért kérem, aki rám is gondol, imádkozzon ezért.

Más összetételben indul az új vezetőség. Augusztus végén lesz az első tanácskozásunk Prágában – ismerkedéssel.

Megerősödött bennem, hogy keleten és nyugaton is a nők hasonló gondokkal küzdenek, esetleg másként viszonyulnak hozzá. A bűn, az bűn bárhol is a világon. Nagy a liberalizmus, a szeretet nevében óriási a kísértés összemosni a határokat. Nyugaton a jóléti társadalomra jellemző elközömbösödés lehet a veszély, keleten a sokféle új lehetőség könnyen megszedíti a keresztyéneket. De ott is, itt is vannak odaszánt életű hívő emberek, imádkozó asszonyok, akik igazán Krisztus követői. Én is az szeretnék lenni, legyünk mi is azok!

Az Úr nagy irgalmából június 8-án bemerítést tarthattunk **Erdőszentgyörgyön**. Borzási István testvér Szilágypercsebnől szolgált az igével a Lk 3:1-20 alapján, a ma is aktuális isteni elvárásokról, azok részéről, aki bemerítkeznek. Igei üzenetekkel szolgáltak a jelen levő lelkipásztor testvérek: Dóci Görgy Kibédéről a napok jó kihasználásáról szólt (Zsolt 90,12). Kelemen Sándor Marosvásárhelyről a jó lelkiismeret áldásairól beszélt, Sallai Jakab Nyárádszeredáról a Zsid 10:35-ből a kitarásra buzdított.

Az aradi 2. sz. gyülekezet fúvós-kara igen áldott szolgálatot végzett úgy délelőtt, mint délután. A fúvósok szombat délre érkeztek meg, és kivonultak a Böződi-tóhoz (ez a tó Böződújfalun van, amelyet a régi rendszerben egy nagy gátépítés által elszűkesítettek), ahol megfűjták a trombitáikat. A felügyelők annyira megkedvelték a szép keresztyén fúvós zenét, hogy meg is csónakáztatták őket a tavon. A zenekar szolgálatát ifj. Torkos Árpád tv. vezette és igével is szolgált, valamint Kulcsár József az aradi gyülekezet elöljáróságából és mások. A vásárhelyi gyülekezet énekkara a fúvós-karral felváltva szolgált Borzási István tv. vezetésével, amelybe a Borzási tv. családja is bekapcsolódott.

A fehér ruhások balról jobbra: Balázs Gyöngyvér, Balázs Lajos, Balázs Juliánna, Szekeres Gizella és Tötös János.

Lajos és Gyöngyvér házastársak, Juliánna pedig a Lajos édesanyja, aki paralizált állapotból erősödött fel. Épp édesanyjuk szenvedései alatt hívták segítségül az Urat az elmúlt évben, majd házi összejöveteleket tartottak házuknál az erdőszentgyörgyi gyülekezetből az Úr szolgálói, Gizella pedig a szív-műtét alkalmával hívta segítségül az Urat, és később hívó szomszédasszonyával elkezdett járni a gyülekezetbe. Úgy a Balázs család, mint Gizella január 27-én határozta el a vásárhelyi keresztség alkalmával, hogy ők is követni fogják az Urat a bemerítésben.

A bemerítés után a jelenlevő lelkipásztorok kézrátétellel imádkoztunk az új tagokért, az úrvacsorai igével pedig Sallai Jakab tv. szolgált. Az új tagok mind a négyen erdőszentgyörgyiek. Az új imaház, amely még nincs egészen készen, kicsinek bizonyult a nép befogadására. Imádkozunk az új tagokért, hogy mindvégig hűek maradhassanak a mi drága Urunkhoz.

Tötös János

Bemerítési ünnepet tartott közösen a **kémeri és lecsméri** gyülekezet május 11-én, pünkösd első napján. Ketten tettek bizonyosságot hitükről a víz hullámaiban. A fotón balról jobbra: Pardi Félix lp, Szabó Lajos, Varga Ildikó és Király Tibor lp. Ildikó a lecsméri gyülekezetbe tartozik, ahonnan sokan eljöttek: testvérek, rokonok, barátok. Az ígét Király Tibor lp hirdette (meghallgatható a gyülekezet weboldalán: www.ebredes.eu), a bemerítést Pardi Félix végezte. Jó volt hallgatni az ünneplő gyülekezettel a kémeri fúvószenekar és énekkar szép szolgálatait. Az Úr áldja meg az új tagokat Kémeren és Lecsmeren is hitben való növekedéssel! **P.F.**

Jézus Krisztus az élet és a megújulás Ura, ki hisz őbenne, annak örök élete van. Ezt vallotta az a négy fehér ruhás fiatal, akik a keresztség által is bizonyosságot tettek hitükről, és elkötelezték magukat az Úr Jézus követésére. Kaszta Anita, Csóka Eliza, Lakatos Noémi és Balogh Erika hívó szülők gyermekeként ismerték fel elveszett állapotukat, de Jézus Krisztusban Megváltójukat is. A bemerítést a helyi lelkipásztor Péter István végezte. Isten öröm-üzenetét a Róm 8:1-14 alapján Fekete Csaba vendég lelkipásztor hirdette, amit a hadadnásdi gyülekezet fúvós-és énekkara tett még ünnepélyesebbé. Urunk áldása kísérje a négy fiatal testvérünket! Történt mindez húsvét első napján, a **sarmasági** baptista gyülekezetben. **Péter István lp.**

Akik hazamentek

Fájdalmas szívvel kísértük utolsó útjára május 10-én **Gergely András** testvér, akinek Teremtője és Megváltója 74 évet adott ezen a földön. Testvérünk Ottományban született, élete utolsó szakaszát Érmihályfalván töltötte. Földi pályafutása során sok betegségben és szenvedésben volt része. A temetési istentisztelet keretén belül a kápolnánál id. Sütő László (Lk 1:23) és Gergely István szolgált (Róm 6:23), a temetőben Szabó András és Gál Győző (Jn 11:25-27) lelkipásztorok hirdették a vigasztalás ígét. Együttérzésünket kifejezve a gyászoló családnak és rokonságnak ezúton is kívánjuk Isten vigasztalását. **G.I.**

Király Ferenc testvérünk halála hirtelen történt, a háziorvosa jelenlétében, május 16-nak reggelén. Temetése május 18-án vasárnap volt a nagyfalui baptista imaházban és aztán a temető kertben. Király Ferenc testvérünk 75 évet élt, amelyből 51 évet élt házasságban feleségével, Berta testvérnővel. Gyermekei: Ferenc, Erzsébet és Sándor, valamint unokái: Renáta, Lénárd, Rebeka és Efraim. Király Ferenc testvér több mint 35 évig volt szolgálattelvő és 16 évig a nagyfalui gyülekezet vezetője. Ő vezette 1980-ban és nagyon sokat dolgozott is az imaház nagybővítésénél, az elmúlt években a melléktermek építésénél is. Sok más imaházépítésénél dolgozott, mint például a somlyói magyar baptista és a román baptista imaház építésénél, a krasznai és valkói baptista imaházak építésénél. A temetési igehirdetés „Az igazság koronáját elnyerő ember” témával volt a 2Tim 4:7-8 igeverések alapján. A temetés alkalmával szolgáltak: Péter István, Fazakas György és Szekrényes Pál lelkipásztorok, román nyelven rövid biznyságtévéssel Moise Viorel valkói gyülekezetvezető és Martin Gheorghe a somlyói román baptista gyülekezet vezetője. Király Renáta egy alkalmi verset írt és mondott el nagyapja emlékére. A nagyfalui gyülekezet énekkara és zenekara nagyon szépen szolgált az imaházban és az úton és a temető kertben is. A temetésen résztvevő nagy tömeg szavak nélkül is kifejezte azt, hogy Király Ferenc egy népszerű, kedves, példamutató, segítőkész hívő ember volt. Emlékét sokáig a szívünkben hordozzuk és magasztaljuk érte a Teremtőt és Megváltót. **Szekrényes Pál**

Február 18-án kísértük utolsó útjára Szilágynagyfaluban **Székely Bálint** testvérünket, aki 64 évet kapott Teremtőjétől. A gyászistentiszteleten Szekrényes Pál lelkipásztor és Benedek Tibor szolták a vigasztalás ígét a Préd 12,15, valamint Mk 6,45 alapján. A temetőben Kabai János a Jel 20,11-15 alapján hirdette a feltámadás ígét. Szolgált a helybeli fűvós- és énekkar is. Istenünk vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak. **Nagy György**

Nagyváradon **özv. Földesi Lajosné**, szül. Pap Erzsébet, földi életének 89. évében, Teremtő Istenünk hazahívta e múlandó

világból. Testvérnőnk hosszú évtizedeken át hűségesen ragaszkodott Megváltó Urához és a gyülekezethez. Május 28-án ravatala előtt Megyesi József lp. hirdette az Úr ígét az 5Móz 9:1 alapján: „Te ma átkelsz a Jordánon”. A sírnál Giorgiov Adrián lp. rámutatott: akiket „a halál hullámai vesznek körül, az Úrhoz kiáltanak, és Ő meghallgatja lakóhelyéről”. Gyászoló szeretetteinek nyújtson vigasztalást mennyei Atyánk az ő Szentlelke által. **M.J.**

Szilágynagyfaluban május 11-én kísértük utolsó útjára **Szabó Borbála** testvérnőt, aki 77 évet kapott Teremtőjétől és hosszas betegség után hunyt el. A gyászistentiszteleten a vigasztaló üzenetet Simon József lelkipásztor a 16. Zsoltár alapján hirdette, hangsúlyozva: „Az én részem kies helyre esett, nyilván szép örökség jutott nekem”. A temető kertben Kabai János diakónus testvér az ApCsel 2:23-30-ból hirdette az ígét. Szolgált a helybeli fűvós- és énekkar. „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg” (Jel 14:13). **A gyászoló család**

Nagyváradon, teremtő Istenünk **Nagy József** testvérünket váratlan hirtelenséggel magához hívta, életének 65. évében. Temetése május 21-én volt, a gyászistentiszteleten Simon József lp. hirdetett ígét a Mt 11:28 alapján: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek”.

A sírnál Giorgiov Adrián lp. szolgált (1Kor 5:10) kihangsúlyozva: „Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelenünk a Krisztus ítélőszéke előtt”. A nagy számú végtisztességet tevő gyülekezet mellett az énekkar és fűvószenekar szolgált. A gyászoló család az Úr végzésében megnyugodva veszi ajkára: „Igaz, hogy testem földbe száll, de én élek tovább. A mennyben Isten ad nekem sokkal dicsőbb ruhát.”

„Mert én tudom, hogy az én megváltóm él” – Jób biznyságtételét vallotta magának megpróbáltatásai közepette is **özv. Borbély Zsuzsánna** (86), akinek a temetése június 9-én volt Bihar-püspökiben. A kápolnánál a helybeli gyülekezet lelkipásztor, Papp Dezső testvér elköltözött testvérnőnk kedvelt igeverse alapján (Jób 19:25-27) tartott gyászistentiszteletet. A sírkertben Elekes József lelkipásztor a hívő ember reménységéről szolt: „van Istentől készített hajlékunk” (2Kor 5:1). A Zsuzsika néni koporsóját a még itthon levő kevés családtag vette körül, közöttük kisebbik fiának, Csabának özvegye, Borbély Enikő négy gyermekével – „özvegy az özvegynek gondozója” – ez a mondas közöttük megvalósult. Károly, az idősebbik fiú terápiás kezelésen más városban tartózkodik, Zoltán pedig családjával az USA-ban. (E sorok írója ifjú korában sokszor megfordult a Borbély családnál, szép emlékeket őrizve róluk azokból az időkből.) **Szilágyi László**

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbysz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

„A legjobb otthon”

Ez volt a címe a május 30. és június 1. között megtartott Női csendes-napoknak. Az eseménynek, amelyre 43 helységről közel kétszázan gyűltünk össze idén is a Hargitai Keresztyén Tábor adott otthont.

Összejövetelünk mottója a Péld 24:3-4 versei voltak: *„Bölcsesség építi a házat, értelem szilárdítja meg, és ismeret tölti meg a szobákat mindenféle drága és kedves értékkel.”*

Mindenkinek szüksége van egy helyre, ahová hazamehet és ahol igazán otthon érezheti magát. Az otthon az a hely, amely elválaszt a külvilágtól, és ez nem csak a négy falat jelenti, hanem az életünket kényelmessé tevő, ismerős tárgyakat és a békés légkört is. Az előadások egyik fontos célja volt felhívni a figyelmet a nők, feleségek, családanyák otthon- és hangulatteremtő szerepére. Szeretjük szépen berendezni, rendben tartani és felújítani lakásunkat, hogy otthonosabbá tegyük

családtagjaink számára, de minden külsőségnél fontosabb, hogy Krisztus legyen az otthonunkban. Az igazi otthonra őszinte szeretet, bizalom, egymásra figyelés jellemző, és ha így van ennek pozitív hatása érezhető életünk többi területén is. Szó esett a szíves vendéglátásról, melyet Isten vár el tőlünk, amelyre nézve az igében is határozott utasítást kapunk.

Nekünk otthont jelent a gyülekezet is, ezért fontos, hogy a hely, ahol az Úr Jézus nevében gyűlünk össze, békét és befogadó melegséget árásszon, legyen egymásra gondunk és vegyük észre testvéreink szükségleteit, és legyen természetes számunkra a segítségnyújtás.

Rendkívül fontos, hogy soha ne veszítsük szem elől

mennyei otthonunkat, amelyet maga az Úr ígért meg nekünk. Azért, hogy elfoglalhassuk a nekünk előkészített helyet szükséges, hogy vizsgáljuk meg lelki életünket, végezzünk ebben is mindig alapos

takarítást, és ne tűrjünk meg semmilyen „rendetlenséget” vagy tisztatlanságot. Ezáltal vigyázunk arra, hogy milyen otthona/temploma vagyunk a Szentléleknek. Krisztus abban a szívben van otthon, melyre a következő tulajdonságok jellemzőek: bűnbánó, hálás, áldozatot vállaló és tiszta.

Id. Veress Ernő testvér prédikációját vasárnap délelőtt a Lk 1:46-56 részre építette fel. A Mária énekéből olyan tulajdonságokra hívta fel figyelmünket, melyek nélkül nincs meghitt keresztyén családi hangulat. Az igazi

otthon alapja az alázat, itt Isten beszéde szerint mennek a dolgok, nincs sértegetés és sértődés. Ezek helyett egyetértés és fentről jövő bölcsesség vezeti a családtagokat. Az első emberpár otthona az

Édenkert volt, amit Isten adott nekik, hogy az ember együtt dolgozzon a Teremtővel. Ha Krisztus életünk ura és a Szentírás tekintélye biztosítja szívünk békéjét, olyan igazi otthonunk lehet, melyet emberi erőből képtelen lennénk megteremteni.

Az ígére felépített hasznos tanítások mellett részünk volt gyakorlatias tanácsokban és csoportbeszélgetésekben is, ahol a feltett kérdések szembe-sítettek hibáinkkal és a jóirányú változtatás igényét keltették bennünk.

Felüdülést jelentettek a különféle műhelyfoglalkozások, ahol rövid idő alatt új és hasznos kézimunka készítési módokat tanulhattunk meg.

Vasárnap délből megújulva tértünk vissza otthonainkba. Szívünkben ott van a kívánság megvalósítani mindazt, amit a mottónk bölcsessége sugallt és Isten segítségével elérni életünk minden terén a címben szereplő felsőfokot.

VÁSÁRHELYI GIZELLA,
Sepsiszentgyörgy

